

vi staa, er, at man gennem den Produktionsmaade, der føres i det nuværende Samfund, med den ringe Betaling af Arbejdet, der her finder Sted, svækker Arbejderne og derigennem den store Befolknings Købeevne. Den har ikke Raad til at kunne forbruge, hvad der produceres, og derfor gaar Produktionen i Staa. Saa komme disse Krampetræknin- ger for at finde Affætningssteder dels inden- for Landets egne Grænser dels ogsaa i Ud- landet. Men hvad er det, der sker, naar man gaar den Vej, der her er Tale om og paalægger Told? Forøger man saa Købe- evnen nogetsteds? Nej, det er ikke det, der sker. Man formindsker tværtimod Købeevnen. Ved at fordyre Produkterne bevirker man, at Befolkningen kun kan købe saa meget des mindre for de smaa Penge, den kan fortjene. Stulle vi derfor komme bort fra den nu- værende Miføre og ind i andre Forhold, maa vi gaa i Retning af at forøge Købe- evnen og skaffe en anden Fordeling af Ar- bejdsudbyttet. Det er den Vej, man skal gaa, og det er den Vej, som det Parti, jeg tilhører, kæmper for at saa Udvillingen ført ind paa, saaledes at man kan saa en anden Fordeling af Udbyttet end den, der for Ti- den finder Sted.

Det var ogsaa med Hensyn dertil, at jeg gjorde de Henviisninger, jeg gjorde i Gaar, til Gasværkerne her i Kjøbenhavn og til Prioritetsgælden paa Landet, idet jeg frem- drog dem som Eksempler paa, hvorledes Ar- bejderne blive beskattede i det daglige Liv udover, hvad der staa i Toldloven og de andre Stattelove. Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds erklærede, at han ikke kunde forstaa, hvad der var Meningen dermed. Meningen dermed var at paavise, at Arbej- derne bleve beskattede i meget høj Grad uden- for de almindelige Stattelove gennem den private Produktionsmaade, og at paavise, at en vis Klasse derigennem fik en meget stor Andel i Udbyttet af Arbejdernes Virksomhed ved Hjælp af de indirekte Skatter, og at der i uforholdsmæssig Grad paaførtes Arbejderne en altsfor stor Del i Landets Udgifter ved Samfundets Ledelse og Samfundets almin- delige Anliggende. Det ærede Medlem spurgte blandt andet, hvad jeg mente med Hensyn til Landarbejdernes Forhold til Prioritetsgæl- den; om det var Meningen, at Landarbej- derne skulde betale disse 500 Kr. aarlig, som jeg tillod mig at omtale. Jeg tror, at jeg gjorde den Bemærkning, at disse Penge, denne Rente netop blev betalt af Landarbej- derne for Djæbliffet. Det er jo Landarbej- derne, som skaffe den Værdi tilbeje, hvormed Prioritetsgælden forrentes og afbetales. Jeg kan ikke tænke mig, at disse Værdier kunne

komme til Beje paa nogen anden Maade. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem er Inde- haver af Oplysninger om, at der paa anden Maade end gennem Arbejdet kan skaffes Vær- dier til Beje, hvormed Kapitalen forrentes. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem er i Stand til at kunne paavise nogen anden Rilde til Tilbejebringelsen af disse Værdier, men saa finder jeg det i høj Grad mærkværdigt, at han spurgte, om det er Meningen, at Land- arbejderne skulle betale denne Gæld, naar det faktisk er, at det er ud af Arbejdet, at disse Værdier komme til Beje, og at de allerede blive betalte af Arbejderne.

Det ærede Medlem omtalte endvidere en Formuesskat og mente, at det var noget, man ikke kunde saa. Han nævned, at dette Spørgsmaal tidligere havde været fremme, og at det ikke var lykkes at gennemføre en saadan Stat. Jeg fik ikke nogen Opfattelse af, hvorvidt det ærede Medlem var tilfreds eller utilfreds med; at Forsøgene vare strandede; men ifølge det ærede Medlems hele Stilling tror jeg næppe, at han er utilfreds med, at disse Forsøg tidligere ere strandede. Jeg mener ikke desto mindre, at gennem en Formue- og Indkomstskat har man Midlerne til at kunne ramme den virkelige Staaetevne. Derigennem vil man virkelig kunne saa de Følk til at betale, som have Raad til at betale, og i Forhold til, i hvor høj Grad de have Raad dertil, og jeg tror, at man vinder en hel Del mere ved at have en saadan Stat. Saaledes som de indirekte Skatter ere nu, have Følk i høj Grad vanstelig ved at opgøre, hvor meget de betale til Statshusholdningen, men det vil man ikke have, naar man betaler Skatten direkte, saa vil man temmelig let kunne komme paa det rene med, hvor meget hver især betaler til Statshusholdningen, og saa følger deraf ogsaa, at man vil være en hel Del mere paapasselig med, hvorledes Statens Midler blive anvendte, end Befolkn- ningen er nu. Hvis vi havde haft et saadant Skattesystem, tror jeg næppe, vi vilde have været saa langt inde paa det provisoriske Regi- mente, som vi ere for Djæbliffet; jeg tror, at Befolkningen ganske anderledes vilde have Opmærksomheden henvendte derpaa end nu. — Den ærede Finansminister bemærkede, at det var vanstelig at finde Staaetevnen under den Form. Man har jo allerede en saadan Beskatningsmaade, i alt Fald en Stat paa Indtægt. Den kommunale Stat i Kjøben- havn er jo en saadan Stat paa Indtægt, og jeg tror ikke, at det volder overordentlige Vansteligheder at saa den paalignet, og det vilde det næppe heller gøre, hvis det var Staten, der skulde paaligne den. I alt Fald har man tidligere haft en Stat paa Formue